

givningsmagten bør derfor have Indseende med, at Statutterne i det Hele kommer til at stemme med de Betragtninger, som har ligget til Grund for Loven.

Mindretallet (Lüttichau og Scharling) er med Flertallet enigt i, at der ved en altfor ubegrænset Frihed for Bestyrelsen til at optage store Laan let kan komme Forhold til Stede, som blive trykkende for Bankens fortsatte Virksomhed og, har derfor ogsaa ment, at der er Grund til at opstille nogen Begrænsning, navnlig ved at give et af Repræsentanter for de laansøgende Foreninger sammensat Bankraad Indflydelse paa Beslutningerne om Optagelse af større Laan. Men naar dette sker, anser Mindretallet det ikke for heldigt at trække altfor snævre Grænser for denne Besøielse, der efter dets Formening netop er en af de væsentligste Fordele, der skulde opnaas ved en Hypothekbank. Det kunde derfor i og for sig være tilbøieligt til at blive staaende ved den nævnte Indskrænkning i Bestyrelsens Myndighed, men har dog ogsaa ment at kunne gaa med til en fast Begrænsning af Laanenes Størrelse efter den Tid, i hvilken de kunne antages at ville finde Anvendelse. Smibler tid har det troet det baade ufornuddent og i sig selv lidet heldigt at sætte denne Tidsbegrænsning saa knap, som af Flertallet foreslaaet, og stiller derfor Underændring om at sætte Tiden til 3 Aar.

Heller ikke i Spørgsmaalet om Bestyrelsens Sammensætning kan Mindretallet slutte sig til Flertallet. Da det er Hypothekbankens Hovedopgave at skaffe Penge til de laansøgende Foreninger paa billigt mulige Vilkaar, ikke derimod at bevilge eller administrere Udlaan, idet den har at efterkomme de af Kreditforeningerne stillede Begjæringer om Midler til de af dem bevilgede Udlaan, maa Hovedsagen være, at Banken formaar at vinde det laangivende Publikums,

Pengemarkedets, Tiltro, og dette vil lykkes desto bedre, jo friere og mere uafhængig Bestyrelsen staaar saavel overfor Regjeringen som overfor Kreditforeningerne. At der bør tillægges disse en vis Indflydelse i vigtige Spørgsmaal og særlig ved Afgjørelsen af, hvorvidt den bør optage større Laan eller ei, erkjender Mindretallet og slutter sig derfor til Forslaget om Oprettelsen af et Bankraad, som det dog ønsker noget mindre talrigt, end det efter Flertallets Forslag vil blive. Men ud over den Indflydelse, der kan øves gennem Bankraadet, bør efter Mindretallets Formening Debitorernes Indflydelse ikke gaa, og at tillægge dem en endog overveiende Indflydelse paa Bestyrelsens Sammensætning som absolut svækkende den Tillid, Banken bør nyde hos det laangivende Publikum. At noget Saadant er Tilfældet med den svenske Hypothekbank, forekommer Mindretallet saa meget mindre at kunne faae Betydning, som Flertallet jo selv erkjender, at det af denne Bank opnaaede Resultat ikke har været særdeles godt, og Grunden til dette mindre heldige Resultat tør maaske netop for en Del søges i Principerne for dens Administration. Mindretallet slutter sig derfor til Regjeringens Forslag om, at Bestyrelsen bør bestaa af tre af Kongen udnævnte Mænd. Men i den Formening, at særlig Formandens Stilling paa den ene Side vil blive selvstændigere, naar der tillægges ham Pensionsret, medens denne paa den anden Side vil gjøre det mindre betænkeligt at gaa til Afstedigelse af en Mand, der paa Grund af Alder eller andre Omstændigheder har viist sig mindre stikket til at fortsætte Bankens Styrelse, fremsætter Mindretallet et hertil sigtende Forslag. Det har derhos den Overbevisning, at Lønnen, der under alle Omstændigheder maa sættes betydelig høiere end almindelige Embedslønninger, naar man vil kunne konkurrere med de store Pengeinstituter i Valget af en særlig dertil stikket Personlighed, kan sættes en Del lavere, naar der er forbundet Pensionsret med Stillingen.